

מסמך 36

מסמך 36

נשאי החיים

החיים אינם מתהווים באופן ספונטאני. החיים נבנים בהתאם לתוכניות המגובשות על-ידי אדריכלי ההווה (הסמויים), והם מופיעים בעולמות המיושבים באמצעות ייבוא ישיר או כתוצאה מפעולות נשאי החיים של היקומים המקומיים. נשאי חיים אלו נמנים עם הבנים המעניינים והמגוונים ביותר בקרב המשפחה הענפה של בני היקום. בידיהם מופקדות המשימות לתכנן את חיי היצורים ולשאתם אל הספירות הפלנטאריות. ומשהם שותלים את החיים הללו בעולמות חדשים מעין אלו, הם נשארים בהם למשך תקופות ממושכות על-מנת לטפח שם את התפתחותם.

1. מקורם וטבעם של נשאי החיים

אף כי נשאי החיים נמנים על משפחת הבנים האלוהיים, הם מהווים טיפוס מובחן וייחודי של בני יקום, בהיותם הקבוצה היחידה של חיים תבוניים ביקום מקומי אשר בתהליך בריאתה משתתפים שליטי יקום העל. נשאי החיים הינם צאצאי שלוש אישיות של קדם-קיום: הבן הבורא, רוח האם של היקום, ואחד משלושת עתיקי היומין אשר מונו כמושלים בגורלותיו של יקום העל הנידון. עתיקי היומין הללו, אשר ביכולתם לחרוץ לבדם גורל חיים תבוניים לכליה, משתתפים בבריאתם של נשאי החיים, אלו המופקדים על ביסוסם של חיים פזיזים בעולמות המתפתחים.

ברשומות היקום של נבאדון מופיעה בריאתם של מאה מיליון נשאי חיים. סגל יעיל זה של מפיצי-חיים אינו מהווה באמת קבוצה בעלת ממשל-עצמי. הם מונחים בידי שלשת קביעת-החיים, הכוללת את גבריאלי, את האב מלכי-צדק ואת נמביה, נשא החיים הבכור והמקורי של נבאדון. ואולם, בכל ההיבטים של ניהול חטיבותיהם, נשאי החיים שולטים בעצמם.

נשאי החיים מדורגים בשלוש חטיבות עיקריות: החטיבה הראשונה היא של נשאי החיים הבכירים, השנייה של העוזרים והשלישית של הנאמנים. החטיבה הראשית מחולקת לשתי-עשרה קבוצות של מומחים לצורות השונות של מופעי החיים. חלוקה זו לשלוש חטיבות בוצעה בידי המלכי-צדקים, אשר ערכו מבחנים לשם מטרות אלה בספירת המטה של נשאי החיים. מאז קשורים המלכי-צדקים בקשר הדוק לנשאי החיים, ולעולם הם מלווים אותם בשעה שאלו יוצאים לבסס חיים בפלנטה חדשה.

כאשר פלנטה אבולוציונית מבוססת בסופו של דבר באור ובחיים, נשאי החיים מתארגנים בגופי ההתדיינות הגבוהים בעלי תפקידי הייעוץ על-מנת לסייע בניהול ובפיתוח העתידיים של העולם ושל הוויותיו המהוללות. בעידנים המאוחרים והמבוססים יותר של יקום מתפתח, מופקדות בידי נשאי-חיים הללו משימות חדשות למכביר.

2. העולמות של נשאי החיים

הפיקוח הכללי על הקבוצה הרביעית של שבע הספירות העיקריות במעגל סאלווינגטון נתון בידי המלכי-צדקים. עולמות אלו של נשאי החיים מכונים כך:

1. המטה של נשאי החיים.

2. ספירת תכנון החיים.

3. ספירת שימור החיים.

4. ספירת התפתחות החיים.

5. ספירת החיים שאליהם נלווית דעת.

1

מסמך 36

6. הספירה של דעת ושל רוח בהוויות חיות.

7. הספירה של חיים סמויים.

כל אחת מן הספירות הראשיות האלה מוקפת בששה לוויינים, אשר בהם מתרכזים כלל ההיבטים המיוחדים של פעילויות נשאי החיים ביקום.

עולם מספר אחת, ספירת המטה, מוקדש – יחד עם ששת הלוויינים הנלווים לו – ללימוד החיים ביקום, החיים על כל שלבי מופעיהם הידועים. כאן ממוקמת המכללה לתכנון חיים אשר בה פועלים מורים ויועצים מאורסה ומהאוונה, ואפילו מפרדים. והנני מורשה לגלות עוד כי שבע העמדות המרכזיות של הרוחות מסייעות-הדעת ממוקמות בעולם זה של נשאי החיים.

המספר עשר – קרי המערכת העשרונית – טבוע ביקום הפיזי, אך לא ברוחני. תחום החיים מאופיין במספרים שלוש, שבע ושתיים-עשרה, וכן במכפלות ובצירופים של שלושת המספרים הבסיסיים הללו. קיימות שלוש תכניות חיים ראשוניות ושונות במהותן, ואלה תואמות את דמות שלושת המקורות והמרכזים של פרדיס; וביקום של נבאדון מופרדות שלוש צורות חיים בסיסיות אלה לשלושה סוגים שונים של פלנטות. במקור, היו קיימים שנים-עשר מושגים אלוהיים נפרדים של חיים הניתנים להעברה. המספר שתיים-עשרה, על מחלקיו ומכפלותיו, עובר כחוט השני בכל תבניות החיים הבסיסיות של כל שבעת יקומי העל. וכמו כן קיימים שבעה טיפוסים ארכיטקטוניים של תכנון חיים, התארגנויות בסיסיות של תצורות הרבייה של החומר החי. תבניות החיים של אורונוטון מסודרות בתצורה של שנים-עשר נשאים תורשתיים. הקדרים השונים של היצורים הרצוניים מסודרים בתצורה של 12, 24, 48, 96, 192, 384 ו-768. באורנטיה קיימות בתאי המין של הרבייה האנושית ארבעים-ושמונה יחידות של שליטה בתבנית – קובעי תכונות.

העולם השני הוא ספירת תכנון החיים; כאן מפותחות כל צורות ארגון החיים החדשות. בעוד שתכנוני החיים המקוריים מסופקים על-ידי הבן הבורא, הפיתוח בפועל של תכניות אלה מופקד בידי נשאי החיים ובידי עמיתיהם. משמנוסחות תכניות החיים הכלליות בעבור עולם חדש, הן משודרות לספירת המטה, ושם הן נבחנות בקפידה רבה על-ידי המועצה העליונה של נשאי החיים הבכירים בשיתוף סגל מיעץ של מלכי-צדקים. במידה שתוכניות אלה סוטות מן הנוסחאות שהתקבלו בעבר, הן חייבות להיבחן ולקבל את אישורו של הבן הבורא. לעיתים קרובות מייצג בדיונים אלו המלכי-צדק הראשי את הבן הבורא.

לפיכך, אף כי החיים הפלנטאריים דומים במובנים מסוימים, הם נבדלים באופנים רבים בין עולם אבולוציוני אחד למשנהו. ואפילו בסדרת חיים אחידה במשפחת עולמות אחת, החיים אינם זהים בדיוק בשתי פלנטות כלשהן; הואיל ונשאי החיים עמלים ללא לאות על-מנת לשפר את הנוסחאות החיוניות המופקדות בידיהם למשמר, תמיד קיים טיפוס פלנטארי.

קיימות מעל למיליון נוסחאות כימיות בסיסיות, או קוסמיות, אשר מהוות את תבניות האב של מופעי החיים, ואת הווריאנטים התפקודיים הבסיסיים הרבים שלהם. לווין מספר אחד של ספירת תכנון החיים הינו עולם הפיזיקאים והאלקטרו-כימאים של היקום, המשרתים כעוזריהם הטכניים של נשאי החיים בעבודת לכידתן, ארגוןן ותפעולן של יחידות האנרגיה החיוניות אשר בהן נעשה שימוש לשם בניית כלי-הקיבול החומריים של תמסורת החיים, אלו המכונים בשם פלאסמה-תחילית.

מעבדות תכנון-החיים הפלנטאריות ממוקמות בלווין השני של עולם מספר שתיים. במעבדות אלה משתפים פעולה נשאי החיים והמלכי-צדקים במאמץ לשנות ואף לשפר את החיים אשר נועדו לשתילה בעולמות העשיריים של נבאדון. החיים המתפתחים כעת באורנטיה תוכננו ופותחו באופן חלקי בעולם זה ממש; זאת משום שאורנטיה הינו עולם עשירי, כלומר עולם של ניסויים-בחיים. באחד מתוך כל עשרה עולמות מתאפשר להכניס שונות רבה יותר בתכנוני החיים הסטנדרטיים מאשר בעולמות האחרים (הבלתי-ניסויים).

מסמך 36

עולם מספר שלוש מוקדש לשימור החיים. כאן נלמדות ומפותחות על-ידי עוזרי ונאמני סגל נשאי החיים שיטות מגוונות להגנת החיים ושימורם. תכניות החיים בעבור כל עולם חדש כוללות תמיד את הקמתה המוקדמת של ועידת השימור, המורכבת מנאמנים מומחים בתפעול מיומן של תבניות החיים הבסיסיות. באורנטיה נכחו עשרים וארבעה נאמנים חברי וועדה שכאלו, שניים לכל אחת מתבניות היסוד, או תבניות האב, של הארגון הארכיטקטוני של חומר החיים. בפלנטות כשלכם משוכפלת צורת החיים הגבוהה ביותר באמצעות חבילת נשיאת-חיים המורכבת מעשרים וארבע יחידות תבנית. (ומכיוון שהחיים התבוניים צומחים מתוך החיים הפיזיים ועל בסיסם, באים לכדי קיום גם עשרים וארבעה הסדרים הבסיסיים של הארגון הנפשי).

ספירה מספר ארבע והלוויינים הנלווים לה מוקדשים ללימוד התפתחות חיי היצורים בכלל, וללימוד חיי הקודמנים האבולוציוניים של כל רמת חיים בפרט. פלאסמת החיים המקורית של כל עולם אבולוציוני חייבת להכיל את מלוא הפוטנציאל של כל וואריאציות התפתחות עתידית ושל כל ההתאמות והשינויים העוקבים. ההכנה לפרויקטים ארוכי-טווח אלו של מטמורפוזות חיים עשויה לדרוש את הופעתן של צורות חיים חסרות תוחלת לכאורה בעולם החי והצומח. תוצרי-לוואי אלו של ההתפתחות הפלנטארית, בין אם הם צפויים מראש ובין אם לאו, עולים על זירת הפעולה רק על-מנת להיעלם בהמשך; ואולם, בכל התהליך הממושך הזה ובמהלכו, שזורות כחוט השני הנוסחאות החכמות והנבונות של המתכננים המקוריים של תוכנית החיים ושל סכמת המינים הפלנטאריים. תוצרי הלוואי המרובים של ההתפתחות הביולוגית נחוצים כולם לשם התפקוד המלא והסופי של צורות החיים התבוניות הגבוהות יותר, וזאת על-אף חוסר-ההרמוניה הרב שעשוי לשרור מעת לעת כלפי חוץ במעלה המאבק הממושך של היצורים הגבוהים יותר להשגת שליטה על צורות החיים הנמוכות, אשר רבות מהן מתנגדות לעיתים התנגדות כה ניכרת לשלומם ולנוחותם של היצורים התבוניים המתפתחים.

עולם מספר חמש עוסק אך ורק בחיים הקשורים לדעת. וכל אחד מלווייניו מוקדש ללימוד היבט יחיד של דעת היצורים אשר מתואם עם חיי היצורים. הדעת, כפי שמבין אותה האדם, הינה מתת של שבע הרוחות מסייעות-הדעת, המושמות בידי סוכנויות הרוח האינסופית על-גבי רמות הדעת המכאניות, או הרמות אשר אינן ניתנות ללמידה. תבניות החיים מגיבות באופנים משתנים למסייעות אלה ולרוחות הסועדות השונות הפועלות ברחבי יקומי הזמן והמרחב. יכולתם של היצורים החומריים לייצר תגובה רוחנית תלויה לחלוטין במתת הדעת הנספחת, אשר בתורה כיוונה את מסלול ההתפתחות הביולוגי של אותם יצורים בני-תמותה.

עולם מספר שש מוקדש לתיאום הדעת והרוח בשעה שאלו מתקשרים לצורות חיות ולאורגניזמים חיים. עולם זה, על ששת העולמות הנלווים לו, כולל את בתי הספר של התיאום עבור היצורים, אשר בהם משתפים פעולה מורים מן היקום המרכזי ומיקום-העל עם המדריכים של נבאדון, ויחדיו הם מציגים את רמות ההישג הגבוהות ביותר של היצורים בזמן ובמרחב.

הספירה השביעית של נשאי החיים מוקדשת לתחומים הסמויים של חיי היצורים האבולוציוניים, כפי שאלו נוגעים לפילוסופיה הקוסמית של התרחבות ההתממשות העובדתית של ההווה העליונה.

3. השתלת חיים

החיים אינם מופיעים ביקומים באופן ספונטאני; נשאי החיים חייבים לאתחל אותם בעולמות העקרים. הם הינם הנשאים, המפיצים והשומרים של החיים, כפי שאלו מופיעים בעולמות האבולוציוניים של החלל. כל צורות וסדרי החיים הידועים באורנטיה נובעים במקורם מבנים אלו, אף כי לא כל צורות החיים הפלנטאריים מתקיימות באורנטיה.

סגלי נשאי החיים מתמנים על-מנת לשתול חיים בעולם חדש, והם מורכבים, על-פי-רוב, ממאה נשאים בכירים, מאה סייעים ואלף נאמנים. נשאי החיים נושאים לעיתים קרובות, אך לא תמיד, פלאסמת חיים ממשית לעולם חדש. לעיתים הם מארגנים את תבניות החיים לאחר הגעתם לפלנטת המשימה, וזאת בהתאם לנוסחאות אשר אושרו מראש עבור הרפתקה חדשה זו של יצירת חיים. כזה היה גם מקור החיים באורנטיה.

מסמך 36

משמסופקות התבניות הפיזיות, בהתאם לנוסחאות המאושרות, מפיחים נשאי החיים רוח בחומר חסר החיים ומספקים דרך עצמם הם את הניצוץ החיוני; ומשם ואילך הופכות התבניות חסרות החיים לחומר חי.

הניצוץ החיוני – מסתורין החיים – מוענק באמצעות נשאי החיים, אך הוא איננו מהם. נשאי החיים אכן מפקחים על פעולות שכאלה, הם אכן מנסחים את פלאסמת החיים עצמה, אך זוהי רוח האם של היקום אשר מספקת את המרכיב החיוני של פלאסמת החיים. ניצוץ אנרגיה זה, אשר מפיח רוח חיים בגוף ומבשר את בוא הדעת, מגיע מאת הבת היצירתית של הרוח האינסופית.

במהלך מתת החיים, נשאי החיים אינם משדרים דבר אשר הינו מטבעם האישי, ואפילו לא באותן ספירות שאליון מובאים סדרי חיים חדשים. בעתות שכאלה הם פשוט מאתחלים ומשדרים את ניצוץ החיים, מתחילים את סיבובי החומר הנדרשים בהתאם למפרט הפיזי, הכימי והחשמלי של תכניות ותבניות החיים המצוות. נשאי חיים הינם נוכחיות חיות וקטליטיות אשר מנערות, מארגנות ומחיות את יסודות סדר הקיום החומרי, אשר בלעדיהם היו נעדר חיים.

לסגל נשאי החיים של פלנטה מוקצית תקופה מסוימת לשם ייסוד חיים בעולם חדש, תקופה הנאמדת בכחצי מיליון שנים כמניין הזמן של אותה פלנטה. בחלוף תקופה זו, וכפי שמסתמן מהישגים התפתחותיים מסוימים של החיים הפלנטאריים, נשאי החיים חדלים ממאמצי ההשתלה, ומכאן ואילך הם אינם מורשים לצרף דבר-מה חדש או נוסף לחיי פלנטה זו.

בעידינים שחוצצים בין ביסוס החיים להופעת יצורים אנושיים בעלי מעמד של מוסר, נשאי החיים מורשים לתפעל את סביבת החיים ולסייע להכווין בדרכים אחרות את מסלול האבולוציה הביולוגית. ואת זאת הם עושים במשך תקופות זמן ממושכות.

משנשאי החיים הפועלים בעולם חדש הצליחו לייצר הוויה בעלת רצון, בעלת יכולת בחירה מוסרית וברירה רוחנית, או אז מסתיימת עבודתם – משימתם תמה; הם אינם מורשים עוד לתפעל את החיים המתפתחים. מנקודה זו ואילך על האבולוציה של הדברים החיים להתקדם בהתאם למתת הטבע המורש ולנטיות אשר הוענקו זה מכבר והתבססו בנוסחאות ובתבניות החיים הפלנטאריים. נשאי החיים אינם מורשים לערוך ניסויים או להתערב בִּרְצוֹן; והם אף אינם מורשים לשלוט ביצורים מוסריים או להשפיע עליהם באופן שרירותי.

עם הגעתו של נסיך פלנטארי הם מתכוננים לקראת עזיבתם, אף כי שניים מן הנשאים הבכירים ושנים-עשר נאמנים רשאים להתנדב, על-ידי נדירת נדר זמני של ויתור, ולהישאר על הפלנטה ללא הגבלת זמן כיועצים בענייני הפיתוח והשימור העתידיים של פלאסמת החיים. שני בנים כאלו, כמו גם שנים-עשר עמיתיהם, משרתים כעת באורנטיה.

4. נשאי החיים המלכי-צדקים

בכל מערכת מקומית של עולמות מיושבים ברחבי נבאדון קיימת ספירה בודדת אשר בה שימשו המלכי-צדקים כנשאי חיים. משכנות אלו ידועים בשם העולמות האמצעסופיים של המערכת, ועל כל אחד מהם הזדווג בן מלכי-צדק שהותאם-חומרית עם בת נבחרת הנמנית על סדר הבנים החומריים. האימהות חנה של עולמות אמצעסופיים כעין אלו נשלחות ממטה המערכת הנידונה, לאחר שנבחרו בידי המלכי-צדק המשמש כנשא-חיים מקרב שלל המתנדבות אשר ענו לקריאת ריבון המערכת שהופנתה אל הבנות החומריות של תחמו.

הצאצאים של מלכי-צדק נשא-חיים ושל בת חומרית ידועים כאמצעסופיים. האב מלכי-צדק של גזע כזה של יצורים נשגבים, עוזב בסופו של דבר את הפלנטה של תפקוד חייו הייחודי, והאם חנה של סדר מיוחד זה של הוויות יקומיות עוזבת אף היא עם הופעת הדור השביעי של צאצאיה הפלנטאריים. אז מופקדת הכוונת של עולם שכזה בידי בנה בכורה.

היצורים האמצעסופיים חיים ומתפקדים בעולמותיהם הנהדרים כהוויות בעלות יכולות רבייה, עד אשר הם בני אלף שנים סטנדרטיות; או אז הם מוסעים באמצעות הסעה שרפית. מכאן ואילך

מסמך 36

הופכים האמצעסופיים לחסרי יכולת התרבות, הואיל וטכניקת פירוק-החומר המוחלת עליהם כהכנה לעטיפתם-בידי-שרף שוללת מהם לנצח את זכותם להתרבות.

מעמדן הנוכחי של הוויות אלה אינו יכול להיחשב כשל בנות-תמותה או כשל בנות-אלמוות, ואף לא ניתן לסווגן במובהק כאנושיות או כאלוהיות. בהוויות אלה אין שוכן מכוון, ועל-כן הן בנות-אלמוות אך בקושי. ואולם, נדמה שהן אף אינן בנות-תמותה; שכן אף אמצעסופי מעולם לא התנסה במוות. כל האמצעסופיים אשר נולדו בנבאדון עדיין חיים כיום, והם פועלים בעולמות שבהם נולדו, בעולם כלשהו בדרך, או בספירת האמצעסופיים של סאלווינגטון אשר בקבוצת העולמות הסופיוניים.

עולמות הסופיוניים של סאלווינגטון. נשאי החיים המלכי-צדקים, כמו גם שותפותיהם האימהות חוה, יוצאים מן הספירות האמצעסופיות של המערכת לעבר העולמות הסופיוניים של מעגל סאלווינגטון, אל המקום שבו עתידים להתקבץ גם צאצאיהם.

ראוי להסביר בהקשר זה כי הקבוצה החמישית מקרב שבעת העולמות הראשיים במעגל סאלווינגטון מהווה את העולמות הסופיוניים של נבאדון. ילדיהם של נשאי החיים המלכי-צדקים ושל הבנות החומריות משתכנים בעולם השביעי של הסופיוניים, הספירה האמצעסופית של סאלווינגטון.

ליוויני שבעת העולמות הראשיים של הסופיוניים הינם מקומות המפגש של אישיות היקום המרכזי ויקום העל, העשויות להימצא במהלך ביצוע משימתן בנבאדון. בעוד שבני התמותה המרקיעים משוטטים בחופשיות בכל עולמות התרבות ובכל ספירות האימון של 490 העולמות המרכיבים את אוניברסיטת מלכי-צדק, קיימים בתי-ספר מיוחדים מסוימים, וכן איזורים מוגבלים רבים, אשר אליהם הם אינם מורשים להיכנס. ודבר זה נכון במיוחד באשר לארבעים-ותשע הספירות הכפופות למרות הסופיוניים.

תכליתם של היצורים האמצעסופיים אינה ידועה לעת הזו, אף כי נראה שאישיות אלה מתקבצות בעולם השביעי של הסופיוניים כהכנה למאורע עתידי כלשהו בהתפתחות היקום. שאלותינו בנוגע לגזעים האמצעסופיים מופנות תמיד לעבר הסופיוניים, ותמיד מסרבים הסופיוניים לדון ביעוד של אלו המצויים תחת השגחתם. ללא קשר לחוסר הוודאות שלנו באשר לעתידם של האמצעסופיים, היננו יודעים כי בכל יקום מקומי באורוונטון שוכן סגל הולך ומצטבר כזה של הוויות מסתוריות אלה. המלכי-צדקים נשאי החיים מאמינים כי ילדיהם האמצעסופיים יקבלו ביום מן הימים מאת האל המרבי את הרוח הנצחית והטרנסצנדנטאלית של המוחלטות.

5. שבע הרוחות מסייעות-הדעת

נוכחותן של שבע הרוחות מסייעות-הדעת בעולמות הפרימיטיביים היא זו אשר מתנה את מסלול האבולוציה האורגנית; ודבר זה מסביר מדוע האבולוציה היא תכליתית ואינה מקרית. מסייעות אלה מייצגות את תפקוד סעד הדעת של הרוח האינוסופית המוענק לסדרים הנמוכים של החיים התבוניים באמצעות פעולותיה של רוח אם של יקום מקומי. המסייעות הינן ילדותיה של רוח האם של היקום, והן מהוות את הסעד האישי שלה לדעת החומרית של העולמות. כל אימת שדעת מופיעה, ובכל מקום שבו היא מופיעה, אז ושם פועלות רוחות אלה במגוון אופנים.

שבע הרוחות מסייעות-הדעת נקראות בשמות השקולים למונחים הבאים: אינטואיציה, הבנה, אומץ, ידע, ייעוץ, סגידה ובינה. רוחות-דעת אלה שולחות את השפעתן אל כלל העולמות המיושבים בדמות דחף דיפרנציאלי, וכל אחת מהן מחפשת יכולת קליטה והתגשמות באופן די נפרד מהשיעור שבו עמיתותיה עשויות למצוא קליטה והזדמנות לפעול.

המשכנות המרכזיים של הרוחות המסייעות במטה של נשאי החיים מצביעים בעבור נשאי החיים המפקחים על שיעור ואיכות תפקוד הדעת של המסייעות בכל עולם ובכל אורגניזם חי נתון אשר לו מעמד אינטלקטואלי. עמדות אלה של דעת-חיים מהוות סימנים מושלמים בעבור חמש המסייעות הראשונות. ואולם, בנוגע לרוחות המסייעות השישית והשביעית – סגידה ובינה – עמדות

מסמך 36

מרכזיות אלה מציינות רק תפקוד איכותי. הפעילות הכמותית של מסייעת הסגידה ושל מסייעת הבינה נרשמת בנוכחותה המיידית של הסועדת האלוהית בסאלווינגטון, בהיותה חוויה אישית של רוח האם של היקום.

שבע הרוחות מסייעות הדעת לעולם מלוות את נשאי החיים לפלנטה חדשה, אך אין להתייחס אליהן כאל ישויות; הן יותר בבחינת מעגלים. הרוחות של שבע המסייעות ביקום אינן פועלות כאישיות בנפרד מנוכחותה האוניברסאלית של הסועדת האלוהית; למעשה, הן מהוות רמת תודעה של הסועדת האלוהית ולעולם הן כפופות לפעולתה של האם הבוראת שלהם ולנוכחותה.

לשוננו נמצאת חסרה בבואנו לתאר במילים הולמות את שבע הרוחות מסייעות הדעת האלה. הן הינן הסועדות של הרמות הנמוכות ביותר של הדעת ההתנסותית, וניתן לתארן, בהתאם לסדר ההישג האבולוציוני, כדלקמן:

1. *רוח האינטואיציה* – תפישה מהירה, האינסטינקטים של הרפלקס הפיזי-פרימיטיבי ושל זה הטבעי, מתת ההכוונה ויתר מתת השימור-עצמי של כל יצירות הדעת; המסייעת היחידה אשר פועלת באופן כה נרחב בסדרים הנמוכים יותר של עולם החי, והיחידה אשר יוצרת קשר תפקודי נרחב עם רמות הדעת הבלתי-נלמדות.

2. *רוח ההבנה* – דחף התיאום, החיבור הספונטאני והאוטומאטי-לכאורה של רעיונות. זוהי המתנה של תיאום הידע הנרכש, תופעת ההיסק המהיר, השיפוט הזריז וההחלטה המיידית.

3. *רוח האומץ* – מתת הדבקות – בהוויות האישיות זהו הבסיס לרכישת האופי והשורש האינטלקטואלי לסיבולת המוסרית ולגבורה הרוחנית. בשעה שהיא מוארת על-ידי העובדות ומקבלת השראה מן האמת, היא הופכת לסוד הדחף להרקעה האבולוציונית באמצעות הכוונה-עצמית נבונה ומודעת.

4. *רוח הידע* – הסקרנות-האם של ההרפתקה והתגלית, הרוח המדעית; המנחה והשותפה הנאמנה של רוחות האומץ והיעוץ; הדחף להכווין את מתת האומץ לעבר נתיבי צמיחה מועילים ומתקדמים.

5. *רוח הייעוץ* – הדחף החברתי, מתת שיתוף הפעולה בין מינים; יכולתם של יצורים רצוניים לחיות בהרמוניה עם רעיהם; זהו המקור לאינסטינקט הלהקה בקרב היצורים הנמוכים יותר.

6. *רוח הסגידה* – הדחף הדתי, הדחף המבחין הראשון אשר מפריד את יצורי הדעת לשתי המחלקות הבסיסיות של הקיום כבני-תמותה. רוח הסגידה מבדילה לנצח בין החיה שאליה היא חוברת לבין היצורים נעדרי הנשמה ובעלי מתת הדעת. הסגידה הינה תג המועמדות להרקעה רוחנית.

7. *רוח הבינה* – הנטייה הטבעית של כל היצורים המוסריים לעבר התקדמות אבולוציונית סדורה ומדורגת. זוהי הגבוהה שבמסייעות, היא מתאמת-הרוח וכן זו המבטאת ברהיטות את עבודת כל יתר המסייעות. רוח זו הינה הסוד העומד מאחורי אותו דחף מולד של יצורי הדעת, אשר מאתחל את התוכנית הפרקטית והיעילה של סולם ההרקעה של הקיום ואשר תומך בה; זוהי המתנה שבה זכו הדברים החיים, והיא אשר עומדת מאחורי יכולת הישרדותם הבלתי-מוסברת, כמו גם מאחורי היכולת לנצל תוך כדי הישרדות את תיאום כלל התנסויות העבר והזדמנויות ההווה שלהם על-מנת להשיג את הכול מכל מה ששש הסועדות האחרות כולן יכולות להניע בדעת האורגניזם האמור. בינה הינה פסגת הביצועים האינטלקטואליים. בינה הינה יעד הקיום המנטאלי והמוסרי הטהור.

הרוחות סועדות-הדעת גדלות באופן התנסותי, אך לעולם הן אינן הופכות לאישיות. הן מתפתחות תוך כדי פעולה, ופעולתן של חמש הראשונות בסדרי עולם החי היא חיונית במידה מסוימת לשם פעולת כלל שבע הרוחות סועדות-הדעת כאינטלקט אנושי. יחס חייתי זה הופך את המסייעות ליעילות יותר מבחינה מעשית כדעת אנושית; לפיכך, חיות הינן הכרחיות במידה מסוימת להתפתחותו האינטלקטואלית של האדם, כמו גם להתפתחותו הפיזית.

מסמך 36

מסייעות-דעת אלה של רוח אם של יקום מקומי מתייחסות ליצורים חיים בעלי מעמד של אינטליגנציה, במידה רבה כשם שמרכזי הכוח והבקרים הפיזיים מתייחסים לכוחות הבלתי-חיים של היקום. הן מעניקות במעגלי הדעת אשר בעולמות המיושבים שירות שערכו לא יסולא בפז, והן משתפות פעולה ביעילות עם בקרי המאסטר הפיזיים המשמשים גם כבקרי וכמכוני רמות הדעת הקדם-מסייעות, רמת הדעת המכאנית או רמת הדעת שלא ניתן ללמדה.

הדעת החיה, בטרם הופעת היכולת ללמוד מניסיון, מצויה בתחום הסעד של בקרי המאסטר הפיזיים. דעת היצורים, בטרם רכישת היכולת להכיר באלוהיות ולסגוד לאלוהות, מצויה בלעדית בתחומן של המסייעות הרוחניות. עם הופעת התגובה הרוחנית של בינת היצור, הופכת דעת ברואה שכזו באופן מיידי לדעת-על, ובו ברגע היא נעטפת במעגלי הרוח של רוח האם של היקום המקומי.

הרוחות מסייעות-הדעת אינן קשורות במישרין בשום אופן לפעולתה המגוונת והרוחנית-לעילא של רוח הנוכחות האישית של הסועדת האלוהית, היא רוח הקודש של העולמות המיושבים; ואולם, מבחינה תפקודית הן קודמות להופעת רוח זו עצמה באדם האבולוציוני, והן אשר מכינות את הקרקע לקראת הופעתה. המסייעות מעניקות לרוח האם של היקום קשר מגוון עם היצורים החומריים של יקום מקומי ואף שליטה בהם, ואולם, הן אינן משליכות על ההווה העליונה בשעה שהן פועלות ברמות של קדם-אישיות.

דעת בלתי-רוחנית הינה מופע של אנרגיית-רוח או תופעה של אנרגיה-פיזית. ואפילו דעת אנושית, קרי דעת אישית, אינה ניחנת באיכויות הישרדות, אלא בשעה שהיא מזדהה עם רוח. הדעת הינה מתת אלוה, ואולם היא איננה בת-אלמוות כאשר היא פועלת ללא בוננות רוחנית, וכן כאשר היא נעדרת יכולת לסגוד ולהשתוקק להישרדות.

6. כוחות חיים

החיים הם גם מכאניסטיים וגם חיוניים – הם חומריים ורוחניים כאחד. הפיזיקאים והכימאים של אורנטיה לעולם ימשיכו להתקדם בהבנתם את הצורות הפרוטופלאסמיות של עולם החי והצומח, ואף-על-פי-כן לעולם לא יוכלו לייצר אורגניזמים חיים. החיים הינם דבר-מה שונה מכל מופעי האנרגיה; ואפילו החיים החומריים של היצורים הפיזיים אינם טבועים בחומר.

דברים חומריים יכולים ליהנות מקיום עצמאי, ואולם החיים נובעים אך ורק מן החיים. דעת יכולה לנבוע אך ורק מדעת אשר קדמה-לה. מקור הרוח הינו אך באבות רוחניים קדמונים. היצור יכול ליצור צורות חיים, ואולם רק אישיות בוראת, או כוח יצירתי, מסוגלים לספק את ניצוץ החיים המפעיל.

נשאי החיים יכולים לארגן את צורות החומר של הוויות חיות, או את התבניות הפיזיות שלהן, ואולם זוהי הרוח אשר מספקת את ניצוץ החיים ההתחלתי ומעניקה את מתת הדעת. ואפילו הצורות החיות של חיים ניסיוניים, אשר מארגנים נשאי החיים בעולמותיהם בסאלווינגטון, לעולם נעדרות יכולת התרבות. משנוסחאות החיים והתבניות החיוניות הורכבו כראוי, די בנוכחותו של נשא חיים על-מנת לאתחל חיים, ואולם, כל אותם אורגניזמים חיים נותרים נעדרים שתי תכונות מהותיות – מתת הדעת ויכולות התרבות. דעת החיה והדעת האנושית מהוות שתייהן מתנות מטעם רוח האם של היקום המקומי, הפועלת באמצעות שבע הרוחות מסייעות-הדעת, זאת בעוד שיכולת היצורים להתרבות מהווה הענקה אישית וספציפית מטעם רוח היקום לפלאסמת החיים הקדומה אשר נחנכה על-ידי נשאי החיים.

משתכננו נשאי החיים את תבניות החיים, ולאחר שארגנו את מערכות האנרגיה, חייבת להתרחש תופעה נוספת; נדרשת הענקת "נשימת החיים" לצורות נעדרות-חיים אלה. בני האל יכולים לבנות את צורות החיים, ואולם זוהי רוח האל אשר תורמת לאמיתו של דבר את הניצוץ החיוני. ומשנצלו החיים אשר כך הוענקו, אז שוב הופך הגוף החומרי הנותר לחומר מת. משמתת החיים מוצתה עד תום, חוזר הגוף אל חיק היקום החומרי אשר ממנו שאלו אותו נשאי החיים בכדי שישמש כלי ארעי בעבור מתת החיים אשר הוענקה להתאגדות ברת-נראות שכזו של אנרגיה-חומר.

מסמך 36

החיים אשר הוענקו לצמחים ולבעלי-חיים בידי נשאי החיים אינם חוזרים אל נשאי החיים עם מותם של צמחים ובעלי-חיים אלו. חייהם העוזבים של דברים חיים מסוג זה אינם נושאי זהות או אישיות; הם אינם שורדים את המוות באופן אישי. ובמהלך קיומם, ובמשך כל זמן שהותם בגוף אשר נוצר מן החומר, הם עברו שינוי; הם עברו אבולוציה של אנרגיה, והם שורדים אך ורק כחלק מכוחות הקוסמוס של היקום. הם אינם שורדים בבחינת חיים יחידניים. הישרדותם של יצורים בני-תמותה מבוססת אך ורק על התפתחות הנפש האלמותית בתוככי הדעת בת התמותה.

היננו מדברים על חיים כעל "אנרגיה" וכעל "כוח", ואולם למעשה הם אינם שני אלה. כוח-אנרגיה מגיב לכבידה באופן מגוון; לא כן החיים. תבנית אף היא איננה מגיבה לכבידה, בהיותה תצורת אנרגיות אשר השלימו זה מכבר את כלל מחויבויותיהן לתגובת-כבידה. וככאלה מהווים החיים את הנפשית של מערכת אנרגיה – של חומר, של דעת או של רוח – בעלת תבנית תצורה כלשהי, או נבדלת לחלוטין.

קיימים דברים כלשהם הקשורים לפיתוחם של חיים בפלטות האבולוציוניות ואשר אינם נהירים לנו לחלוטין. היננו מבינים לאשורו את הארגון הפיזי של הנוסחאות האלקטרו-כימיות של נשאי החיים, ואולם אין אנו מבינים עד תום את טיבו ואת מקורו של ניצוץ הפעלת-החיים. היננו יודעים כי החיים זורמים מן האב, דרך הבן ועל-ידי הרוח. ייתכן מאוד שרוחות האב הינן הערוץ בעל שבעת ההיבטים של נהר החיים הניגר והשוטף את כלל הבריאה. ואולם, אין אנו מבינים את הטכניקה שבאמצעותה משתפת רוח האב המפקחת בפרק הראשית של מתת חיים בפלנטה חדשה. היננו בטוחים בכך שגם לעתיקי היומין חלק כלשהו בחניכה זו של חיים בעולם חדש, ואולם, באשר לטיבו של חלק זה היננו שרויים בעלטה של בורות גמורה. והיננו יודעים לבטח כי רוח האם של היקום מחייה למעשה את התבניות חסרות-החיים, ומעניקה לפלאסמה מופעלת שכזו את זכות ההתרבות כאורגניזם. היננו מבחינים בכך ששלושת אלו הינם הרמות של האל בעל שבעת ההיבטים, אשר מכונות לעיתים בכינוי הבוראים העליונים של הזמן והמרחב; ואולם, פרט לכך היננו יודעים אך מעט יותר מאשר בני התמותה של אורנטיה – פשוט שהמושג טבוע באב, הביטוי בבן, ומימוש החיים ברוח.

[הוכתב על-ידי בן וורונדאדק המוצב באורנטיה כמשקיף והמשמש בתפקיד זה על-פי בקשתו של המלכי-צדק הראשי של סגל ההתגלות המפקח.]